

RAUHAN PUOLESTA!

Sodan valmistelijoita vastaan!

Kaksikymmentä vuotta on näinä päivinä kulunut kansojen teurastuksen, maailmansodan alkamishetkestä. Sodan jättämät hirveät muistot eivät ole vielä häipyneet. Valtava ihmishenkien hukka, suuri aineellisten ja kulttuuristen arvojen hävitys ovat tuoreessa muistissa. Lähes 13 miljoonaa kuollutta, yli 16 miljoonaa haavoit- tunutta, viisi ja puoli miljoonaa invalidia ja biljoonissa markoissa laskettava luotujen arvo- jen menetys; kärsimyksiä, murhetta, tuskaa ja kyynelitä, siinä sodan palkka.

Sodan kautta kyllä muutettiin valtioiden rajoja. Muutamia supistettiin, toisia laajennetiin, mutta kansojen, koko ihmiskunnan asian eteenpäin viemistä se ei palvellut. Siitä hyö- tyivät muutamat harvat raha- ja etupiirit, sodan todelliset toimeenpanijat. Sota loi kokonaisen joukon uusia keinottelijoita ja huijareita, jotka tilaisuutta hyväkseen käyttäen kansojen ve- restä keräsivät miljoonia. Ihmiskuntaa koko- naisuudessaan se tylsytty, raaistutti ja vei sitä askeleen taaksepäin.

Kun maailmansota päättyi, niin ihmisten mieliin syöpyi ajatus, että se oli ja sen täytyi olla viimeinen. Kansojen on rauhallista tietä kyttävä ratkaisemaan riidanalaiset asiansa. Tätä tarkoitusta varten perustettiin Kansain- liitto. Kansainliiton alaisuuteen järjestettiin Aseistariisumiskonferenssi ja muita komissioo- neja. Mielenkiinnolla yleinen mielipide seurasi näitä maailmanpolitiikan „uusia tekijöitä“. Ei- vät ainoastaan seuranneet, vaan vieläpä suuret joukot uskoivat ja luottivatkin niihin. Muutama vuosi sitten lähes viisikymmentä valtiota alle- kirjoittivat n. s. „Kelloggin sopimuksen“, jossa sitoutuvat olemaan käyttämättä sotaa riitai- suksiensa ratkaisemis keinona eli kuten sopi- muksessa sanotaan „kansallisen politiikan väli- kappaleena“. Hyökkäämättömyyssopimuksia hyväksytään ja erilaisia „rauhan takeita“ pyri- tään luomaan.

Kaikki nämä suuret toiveet asioiden rau- hallisesta ratkaisemisesta ovat pettäneet. Rau- han utukuvat pirstoutuneet. Kansainliitto ja Aseistariisumiskonferenssi ovat osoittautuneet työkyvyttömiksi, juttutuviksi, jotka olemassa- olonsa aikana eivät mitään tosiasiallista ole saaneet aikaan. Ihmisten luottamus näihin laitoksiin on hävinnyt. Kukaan ei enää usko, että niiden avulla kyettäisiin sota välttämään ja rauha ylläpitämään. Tosiasiat mitkä joka päivä silmiemme edessä tapahtuvat, puhuvat vallan eri kieltä. Ihmiset vain unohtivat rau- han asioista haaveillessaan sodan jättämät kauhut mielestään, että sota kuuluu olennai- sesti olemassaolevaan järjestelmään ja loppuu vasta järjestelmän mukana.

Kansainliitosta, Aseistariisumiskonferen- sista, hyökkäämättömyyssopimuksista ja muista „rauhan“ takeista huolimatta me näemme tänä päivänä eri kapitalististen valtojen kuumeisen aseistautumisen. Ja aseistautumisen lopputulos on selvä. Aseiden yhteenotto. On eräs ala, jota viisivuotta koko kapitalistista maailmaa järkyttänyt talouspula ei ole koskenut. Tämä ala on sotalaitos, uuden sodan valmistelut. Kaikissa maissa sotilasmenot ovat huomasti kasvaneet. Kulttuuri- ja muiden talousmenojen kustannuksella niitä on lisätty. Asetehtaat, kuten muut, eivät ole seisonet kylminä. Ka- sarmeja, lentokoneita ja -kenttiä, sotalaivoja ja sotilassairaalaita, yleisiä rakennuksia ja laitoksia jotka sodan syttyessä helposti voidaan muuttaa palvelemaan sotatarkoituksia, on rakennettu

pulavuosinakin. Tiede joka keksii hävitysväli- neitä on saanut taloudellista tukea riittämiin. Yksinpä kouluopetuskin alistetaan yhä enem- män sotatarkoituksia palvelemaan. Lapsista kasvatetaan sinimustissa ja muissa sotakiikkoi- lijain järjestöissä sopivaa tykinruokaa sitä sotaa varten, mitä maailman raharuhtinaat omien etujensa vuoksi, kaikkien maailman työtäteke- vien ja koko ihmiskunnan turmioksi kuumei- sesti valmistavat.

Tämä rikollinen sota on jo ovella. Se on kaksinkerroin rikollinen siksi, että se on täh- dätty ensimmäistä ja ainoata työväenvaltiota, Neuvostoliittoa vastaan. Valtiota, joka on luo- nut itselleen kokonaan uuden taloudellisen elämän perustan, uuden kulttuurin, tieteen ja taiteen ja jonka talouselämää ei enää vanhan maailman pulat järkytä. Koko maailma tietää, että Japanin imperialismi viimeisinä vuosina ja tänä päivänä Kaukaisessa Idässä on tehnyt kaikkensa saadakseen Neuvostoliiton provo- soitua sotaan. Vain työväenvaltion järkkymätön rauhanrakkaus on toistaiseksi kyennyt estä- mään sodan puhkeamisen. Samanaikaisesti kun Japani on aloittanut aktiivisen hyökkäyksensä idässä, kertovat päivälehdet, kuinka Saksan fasistit suunnittelevat hyökkäystä Neuvosto- liiton kimppuun Puolan ja Bessarabian kautta. Japanin aloittamaa sotaprovokationia idässä on Saksan fasismi suuresti jouduttanut ja kaikkien imperialististen valtioiden rahapiirit ja sota- hullut siihen kiireellä varustautuvat.

Kapitalismi on ihmiskunnalle antanut sen mitä historiallisesti sen osaksi on tullut. Tästä- lähtien se merkitsee vain pulaa, hävitystä, taantumusta ja kulttuuristen arvojen tuhoa. Kapitalistisen järjestelmän johtopäätöksenä, sen lopputuloksena on fasismi ja imperialistinen sota. Ulospääsyn tästä umpikujasta ja kapita- listisesta kurjuudesta voi maailman työtäteke- ville, olivatpa he sitten käsin tai aivoin työ- kentelijöitä tuoda vain uuteen järjestelmään siirtyminen, sosialismi.

Mutta ei sellainen „sosialismi“ joka yhteis- työssä kapitalistien kanssa aikoo pelastaa jo hukkumaisillaan olevan laivan. Oikeata tietä eivät osoita ne „sosialistit“, jotka Saksassa kasvattivat fasistisen liikkeen suureksi, jotka vappuna 1929 ampuivat fasismia vastaan miel- tään osoittavia työläisiä, jotka demokratian puolustuksen uskoivat taantumukselliselle virka- miehistölle ja sittemmin matelivat Hitlerin ja- loissa. Sosialismiin ei päästä hyväksymällä ja kasvattamalla poikkeuslakeja, joiden avulla työväenliike ja ajatuksenvapaus tehdään ole- mattomaksi. Sosialismi ei voi voittaa yhteis- työssä vihollistensa kanssa, vaan taistelussa niitä vastaan.

Tuleva sota, joka teknillisten välineidensä etevämyydellä, laajuudessaan, tuhoisuudes- saan ja hävittäväisyydessään tulee voittamaan kaikki ihmiskunnan historian tähänastiset suu- ret verilöylyt, kaksikymmentävuotta sitten al- kanut maailmansotakin niihin luettuna, on hir- vittävä rikos työtätekeviä ja koko ihmiskuntaa kohtaan. Työtätekevään käden ja aivojen työn- tekijäin, tehtaissa raatajain, pelloilla uurastajain, työväenluokan äitien ja tyttären ei ole sallittava tämän rikoksen tapahtua. Nouskaa niitä vas- taan, jotka itsekkäiden ryhmätujensa vuoksi ovat valmiit sodan verisillä kentillä uhraamaan ihmiskunnan parhaan elävän voiman, aineelliset arvot ja vuosisatain henkisen perinnön. Ei koskaan enää imperialistista sotaa.

Kansanoikeuksien ja Työn puolustusyhdistyksen johtokunta.

E. Nuutinen.

John Tuominen.

Lambergin kirjapaino, Hki 1934.

Tahvanvirta

HELSINGIN
KIRJASTO

